

UZASADNIENIE

W dniu 31 grudnia 2001 roku w Z. pomiędzy S. N. a A. N. została zawarta umowa spółki jawnej Wytwornia (...) w Z..

Od dnia 12 lutego 2013 roku spółka prowadziła przedsiębiorstwo pod firmą: (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna (dalej Spółka (...)). Zgodnie z umową, do prowadzenia spraw Spółki uprawnieni są J. N., A. N. i M. N.. Osobą decyzyjną w Spółce była faktycznie J. N..

Dowód:

- zeznania świadka M. S. (k. 329-330, 00:19:31-00:38:16 na k. 382v, k. 407v-409)
- częściowo zeznania świadka A. N. (01:32:26-01:49:31 na k. 383v, k. 410)
- częściowo zeznania świadka M. N. (k. 355v, 01:49:31-02:05:38 na k. 384, k. 409-410).
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 366-367)

Przedmiotem działalności gospodarczej Spółki w roku 2013 była m.in. produkcja artykułów spożywczych oraz handel hurtowy i detaliczny z wyłączeniem handlu pojazdami samochodowymi.

Dowód:

- częściowo zeznania świadka A. N. (01:32:26-01:49:31 na k. 383v, k. 410)
- częściowo zeznania świadka M. N. (k. 355v, 01:49:31-02:05:38 na k. 384, k. 409-410).
- informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 366-367)

Spółka (...) borykała się z problemami finansowymi, nie była w stanie uzyskać kredytów bankowych. Spółka (...) wystawiała zatem faktury VAT, mające dokumentować sprzedaż towarów innym przedsiębiorstwom, co skutkowało generowaniem kapitału obrotowego dla Spółki. Po dokonaniu cesji przysługujących jej z tego tytułu wierzytelności, Spółka (...) otrzymywała środki pieniężne od firm factoringowych. Nie dochodziło do wydania przedmiotu umowy, towar pozostawał w magazynach Spółki (...). Następnie, przedsiębiorstwa, które „kupiły” towar od Spółki (...) co do zasady tę samą ilość towaru Spółce (...). Spółka (...) towar po cenie wyższej niż go „sprzedała”. Spółka (...) nie miała żadnego zysku z tej transakcji.

Działania Spółki (...) miały na celu uzyskanie korzyści podatkowych, polegających na odliczeniu wyższej kwoty podatku naliczonego od należnego oraz wygenerowanie dodatkowego kapitału obrotowego.

W wyżej określony sposób Spółka (...) wystawiła faktury VAT numer:

- (...) z 1.02.2013 r. na kwotę VAT – 29.760 zł na rzecz M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- (...) z 14.02.2013 r. na kwotę VAT – 5.952 zł (pierwotna kwota 29.760 zł, f-ra korygująca (...) z 14.02.2013 r.) na rzecz M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- (...) z 26.02.2013 r. na kwotę VAT – 18.432 zł na rzecz na rzecz „Jowisz - D. do Żywności Spółka z o.o. z siedzibą w B.,
- (...) z 1.03.2013 r. na kwotę VAT – 17.856 zł na rzecz M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,

- (...) z 1.03.2013 r. na kwotę VAT – 23.808 zł - na rzecz M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- (...) z 12.03.2013 r. na kwotę VAT – 29.760 zł na rzecz M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- (...) z 14.03.2013 r. na kwotę VAT – 23.808 zł (pierwotna kwota 29.760 zł f-ra korygująca (...) z 29.03.2013 r.) na rzecz M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- (...) z dnia 9.08. 2013 r. na kwotę VAT – 32.726 zł na rzecz M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.
- (...) z dnia 9.08.2013 r. na kwotę VAT – 12.401 zł na rzecz M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.
- (...) z dnia 23.08.2013 r. na kwotę VAT – 26.400 zł na rzecz „Jowisz - D. do Żywności Spółka z o.o. z siedzibą w B.,
- (...) z dnia 23.08.2013 r. na kwotę VAT – 26.400 zł na rzecz „Jowisz - D. do Żywności Spółka z o.o. z siedzibą w B.,
- (...) z dnia 23.08.2013 r. na kwotę VAT – 11,800 zł na rzecz „Jowisz - D. do Żywności Spółka z o.o. z siedzibą w B.,
- (...) z dnia 23.08.2013 r. na kwotę VAT – 17.800 zł na rzecz „Jowisz - D. do Żywności Spółka z o.o. z siedzibą w B..

Natomiast w okresie od 04 marca 2013 roku do 27 sierpnia 2013 roku Spółka (...) posłużyła się następującymi fakturami VAT, które nie dokumentowały czynności nimi określonych:

- numer (...) z 4.03.2013 r. na kwotę VAT – 11.942,40 zł – wystawioną przez M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- numer (...) z 4.03.2013 r. na kwotę VAT – 5.971,20 zł – wystawioną przez M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- numer (...) z 6.03.2013 r. na kwotę VAT – 5.971,20 zł – wystawioną przez M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- numer (...) z 6.03.2013 r. na kwotę VAT – 17.913,60 zł – wystawioną przez M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- numer (...) z 12.03.2013 r. na kwotę VAT – 17.913,60 - wystawioną przez M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- numer (...) z 13.03.2013 r. na kwotę VAT – 11.942,40 zł wystawioną przez M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- numer (...) z 14.03.2013 r. na kwotę VAT – 11.942,40 zł wystawioną przez M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- numer (...) z dnia 15.07.2013 r. na kwotę VAT – 28.249,30 zł wystawioną przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w B.,
- numer (...) z dnia 16.07.2013 r. na kwotę VAT 39. (...)78 zł wystawioną przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w B.,
- numer (...) z 7.08.2013 r. na kwotę VAT – 1.472.17 zł – wystawioną przez (...) e (...) z siedzibą w L., Portugalia,

- numer (...) z dnia 22.08.2013 r. na kwotę VAT – 92.500,25 zł wystawioną przez M. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą 3EM Firma (...) w T.,
- numer (...) z dnia 27.08.2013 r. na kwotę VAT – 17.568 wystawioną przez Jowisz - D. do Żywności Spółka z o.o. z siedzibą w B.,
- numer (...) z dnia 27.08.2013 r. na kwotę VAT – 29.280 zł wystawioną przez Jowisz - D. do Żywności Spółka z o.o. z siedzibą w B.,
- numer (...) z dnia 27.08.2013 r. na kwotę VAT – 29.280 zł wystawioną przez Jowisz - D. do Żywności Spółka z o.o. z siedzibą w B.,
- numer (...) z dnia 27.08.2013 r. na kwotę VAT – 15.372 zł wystawioną przez Jowisz - D. do Żywności Spółka z o.o. z siedzibą w B..

Dowód:

- zeznania świadka M. S. (k. 329-330, 00:19:31-00:38:16 na k. 382v, k. 407v-409)
- częściowo zeznania świadka J. Z. (k. 323v-324v, 00:38:16-01:16:45 na k. 382v-383)
- częściowo zeznania świadka M. R. (k. 348v, 01:16:45-01:32:26 na k. 383-383v)
- częściowo zeznania świadka A. N. (01:32:26-01:49:31 na k. 383v, k. 410)
- częściowo zeznania świadka M. N. (k. 355v, 01:49:31-02:05:38 na k. 384, k. 409-410).
- protokół badania ksiąg podatkowych – za luty 2013 r. (k. 5-26)
- protokół badania ksiąg podatkowych – za marzec 2013 r. (k. 54- 75)
- analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i ustaleń postępowania kontrolnego (k. 76-98)
- protokół badania ksiąg podatkowych – za wrzesień 2013 r (k. 118-137v)
- analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i ustaleń postępowania kontrolnego (k. 138-161)
- protokół badania ksiąg podatkowych za sierpień 2013 r. (k. 185-207)
- analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i ustaleń postępowania kontrolnego (k. 208-236)
- faktury VAT (k. 285-317)

W kwietniu 2013 roku J. N. w złożonej do Urzędu Skarbowego w W. deklaracji podatkowej VAT-7 za miesiąc marzec 2013 roku dotyczącej Spółki (...) podała dane niezgodne z stanem rzeczywistym i zawyżyła podatek naliczony do odliczenia o kwotę 119.995 zł oraz zaniżyła podatek należny w łącznej kwocie 8.012 zł. Swoim działaniem naraziła na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu w łącznej kwocie 128.007 zł.

We wrześniu 2013 roku J. N. w złożonej do Urzędu Skarbowego w W. deklaracji podatkowej VAT-7 za miesiąc sierpień 2013 roku dotyczącej Spółki (...) podała dane niezgodne z stanem rzeczywistym i zawyżyła podatek naliczony do odliczenia o kwotę 252.838 zł oraz zawyżyła podatek należny w łącznej kwocie 161.101 zł. Swoim działaniem naraziła na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu w łącznej kwocie 91.737 zł.

W październiku 2013 roku J. N. w złożonej do Urzędu Skarbowego w W. deklaracji podatkowej VAT-7 za miesiąc wrzesień 2013 roku dotyczącej Spółki (...) podała dane niezgodne z stanem rzeczywistym i zawyżyła podatek naliczony do odliczenia o kwotę 10.957,78 zł oraz zaniżyła podatek należny w łącznej kwocie 65.197,62 zł. Swoim działaniem naraziła na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej w postaci nadwyżki podatku naliczonego nad należnym do zwrotu w łącznej kwocie 76.156 zł.

W w/w Spółce w dniu 31 sierpnia 2015 roku zostały wszczęte postępowania kontrolne na podstawie postanowienia Nr (...) o wszczęciu postępowania kontrolnego wydanego przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w dniu 24 sierpnia 2015 roku. W wyniku postępowania ustalono, że część transakcji zakupu i sprzedaży towarów, na podstawie faktur VAT ujętych w ewidencji nabyć i dostaw dokumentują czynności, które faktycznie nie miały miejsca oraz że nierzetelnie podano dane z w złożonych deklaracjach VAT-7 dla podatku od towarów u usług.

Postępowania kontrolne skutkowały wydaniem dla Spółki (...) w dniu 30 czerwca 2016 roku przez Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w B. decyzji za nr (...)421.30.2015.99 określającej wysokość zobowiązania podatkowego od towarów i usług za miesiąc luty 2013 roku, utrzymanej w mocy w dniu 27 stycznia 2017 roku decyzją Dyrektora Izby Skarbowej w B. nr PT- (...)66/16, w dniu 31 maja 2017 roku decyzji przez Naczelnika (...) w T. nr (...) - (...)7. (...)421.31.2015.153 określającej wysokość zobowiązania podatkowego od towarów i usług za marzec 2013 roku, w dniu 31 maja 2017 roku decyzji przez Naczelnika (...) w T. nr (...) - (...)7. (...)421.33.2015.148 określającej wysokość zobowiązania podatkowego od towarów i usług za wrzesień 2013 roku, w dniu 31 maja 2017 roku decyzji przez Naczelnika (...) w T. nr (...) - (...)7. (...)421.31.2015.136 za sierpień 2013 roku.

Dowód:

- zeznania świadka M. S. (k. 329-330, 00:19:31-00:38:16 na k. 382v, k. 407v-409)
- protokół badania ksiąg podatkowych – za luty 2013 r. (k. 5-26)
- decyzja Dyrektora Urzędu Kontroli Skarbowej w B. z 30.06.2016 r.(k. 27-41)
- decyzja Dyrektora (...) Izby Skarbowej w B. z 27.01.2017 r. (k. 42-46)
- protokół badania ksiąg podatkowych – za marzec 2013 r. (k. 54- 75)
- analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i ustaleń postępowania kontrolnego (k. 76-98)
- decyzja Naczelnika (...) w T. z 31.05.2017 r. (k. 99-114)
- protokół badania ksiąg podatkowych – za wrzesień 2013 r (k. 118-137v)
- analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i ustaleń postępowania kontrolnego (k. 138-161)
- decyzja Naczelnika (...) w T. z 31.05.2017 r. (k. 162-181)
- protokół badania ksiąg podatkowych za sierpień 2013 r. (k. 185-207)
- analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i ustaleń postępowania kontrolnego (k. 208-236)
- decyzja Naczelnika (...) w T. z 31.05.2017 r. (k. 237-255)
- deklaracje dla podatku od towarów i usług za miesiące marzec, sierpień, wrzesień 2013 r. (k. 282-284)
- faktury VAT (k. 285-317)

J. N. urodziła się (...) w D.. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest ekonomistą. Obecnie jest na emeryturze, której wysokość wnosi 1.820 zł. Jest wdową, posiada dzieci. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie ma żadnego majątku. Upřednio nie było karana

Dowód:

- dane podane przez oskarżoną J. N. do protokołu rozprawy (00:07:41-00:11:12 na k. 382)

- informacja z Krajowego Rejestru Karnego (k. 366-367)

Oskarżona J. N. w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień (k. 365v)

Oskarżona przed Sądem przyznała się do popełnienia zarzucanych jej w akcie oskarżenia czynów i odmówiła składania wyjaśnień. (00:17:31-00:19:21 na k. 382)

Przystępując do oceny zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego należy stwierdzić, że Sąd nie miał możliwości dokonania oceny wyjaśnień J. N.. Oskarżona nie złożyła ich zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i sądowego. Przyznanie się do popełnienia zarzucanych jej czynów znajduje jednak potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie i uznanym za wiarygodny materiałem dowodowym, w szczególności w protokołach z kontroli skarbowej. Jednoznacznie wykazały one, że Spółka, w której to J. N. była osobą decyzyjną, wystawiała i posługiwała się fakturami VAT, które nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych oraz podawała dane niezgodne dotyczące importu usług i wewnątrzspółnotowej dostawy towarów. W konsekwencji, w złożonych do Urzędu Skarbowego w W. deklaracjach podatkowych VAT-7 za miesiąc marzeń, sierpień i wrzesień 2013 roku dotyczących Spółki (...), J. N. podała dane niezgodne z stanem rzeczywistym i zawyżyła podatek naliczony do odliczenia, wprowadzając w błąd organ podatkowy.

Sąd ocenił jako wiarygodne zeznania świadka M. I. Kontroli Skarbowej (k. 329-330, 00:19:31-00:38:16 na k. 382v, k. 407v-409). Przeprowadzała ona kontrolę skarbową w Spółce (...). W swoich zeznaniach wskazywała na ustalenia, jakie poczyniła w trakcie czynności kontrolnych. Podała, że z okoliczności przedmiotowych transakcji wynikało, że nie odzwierciedlają one rzeczywistych zdarzeń gospodarczych i służyły głównie zwiększeniu kapitału obrotowego Spółki (...). Zeznania tego świadka były spójne i logiczne, a nadto korespondowały z protokołami kontroli. Mimo, że na rozprawie świadek ten nie pamiętał niektórych szczegółów, nie poddaje to w wątpliwość złożonego przez nią zeznania. Jest to zupełnie zrozumiałe z uwagi na upływ czasu, a także wielość podobnych kontroli, którymi w/w na co dzień się zajmuje. Świadek ten nie ma nadto żadnego interesu w wydaniu przez Sąd określonego rozstrzygnięcia.

Sąd z dużą ostrożnością odniósł się do zeznań świadka A. N. (01:32:26-01:49:31 na k. 383v, k. 410) i M. N. (k. 355v, 01:49:31-02:05:38 na k. 384, k. 409-410). Są oni bowiem synami J. N., a jednocześnie współnikami (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna. Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków w części. Z ich relacji wynika, że decyzje w Spółce były podejmowane wspólnie przez wszystkich współników, jednakże decydujący głos miała J. N.. Potwierdzili, że Spółka (...) dokonywała transakcji z 3EM- Firma (...) ul. (...)/a, (...)-(...) T. oraz „Jowisz - D. do żywności Spółka z o.o. ul. (...), (...)-(...) B. NIP (...). Zeznania w tym zakresie zasługują na przymiot wiarygodności. W swoich zeznaniach wskazywali też, że działanie Spółki (...) nie miało na celu wprowadzenia organów podatkowych w błąd, jednocześnie przyznając, że gdyby nie przeprowadzono tych operacji, to Spółka nie mogłaby wykonać zamówień, na których zarabiała znacznie więcej i tym sposobem odrabiała straty związane z odkupem towaru. Wersja świadków w tej części Sąd uznał za niewiarygodną i sprzeczną ze zgromadzonym materiałem dowodowym.

Sąd dał wiarę w części zeznaniom świadka J. Z., pełniącego funkcje prezesa zarządu w „Jowisz -D. do żywności Spółka z o.o. oraz w (...) Spółka z o.o. (k. 323v-324v, 00:38:16-01:16:45 na k. 382v-383) oraz M. R., prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą 3 EM – Firma (...) (k. 348v, 01:16:45-01:32:26 na k. 383-383v). W złożonych wyjaśnieniach potwierdzili współpracę ze Spółką (...), co zasługuje na wiarę. Nie potrafili podać szczegółów dotyczących przedmiotowych transakcji, aczkolwiek potwierdzili, że miały miejsce sytuacje, kiedy zakupiony towar

od Spółki (...) był jej następnie odsprzedawany oraz że Spółka (...) przy ponownym zakupie wcześniej sprzedanego towaru uzyskiwała wydłużony termin płatności, jak i towar do dalszej produkcji. Świadczenie ci podkreślali, że mogli swobodnie dysponować zakupionym towarem od Spółki (...). Zawarte wcześniej ze Spółką (...) umowy na sprzedaż cukru gwarantowały im odkupienie cukru przez Spółkę (...) w razie nie pozyskania kontrahenta, jednak w tym zakresie Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków. W ocenie Sądu na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego uznanego za wiarygodny, w szczególności porównując daty „sprzedaży” i „odkupu” towarów, należy uznać, iż w momencie „sprzedaży” strony wiedział, że towar ten będzie ponownie „zakupiony” przez Spółkę (...).

Jako wiarygodne i rzetelne Sąd ocenił protokoły z kontroli skarbowej. Zostały one sporządzone przez osobę posiadającą odpowiednie kompetencje, w przepisanej przez prawo formie. Stanowią one obiektywne dowody zaświadczonej nimi okoliczności. Sąd w pełni podziela wnioski sformułowane w tych protokołach, sprowadzające się do tezy, że czynności objęte przedmiotowymi fakturami VAT miały charakter pozorny, mający na celu głównie zwiększenie kapitału obrotowego Spółki (...) oraz że Spółka podawała niezgodne dane dotyczące importu usług i wewnątrzspółnotowej dostawy towarów w zakresie wskazanym w tych protokołach, co w konsekwencji pozwoliło na ustalenie, że Spółka (...) w złożonych do Urzędu Skarbowego w W. deklaracjach VAT-7 za miesiące marzec, sierpień i wrzesień 2013 roku podała nierzetelne dane, wprowadzając organ podatkowy w błąd oraz narażając na nienależny zwrot podatku od towaru i usług za wskazane powyżej miesiące. Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważenia ich wartości dowodowej.

Sąd jako wiarygodne ocenił pozostałe dowody z dokumentów, w szczególności decyzjom Naczelnika (...) w T.. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Tak zgromadzony i oceniony materiał dowodowy dostarczył wystarczających podstaw do uznania, że wina oskarżonej nie budzi wątpliwości.

J. N. została oskarżona o to, że:

I. w 2013 r. w złożonych do Urzędu Skarbowego w W. deklaracjach VAT-7 dotyczących (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna z siedzibą w (...), dla podatku od towarów i usług za miesiące marzec, sierpień i wrzesień 2013 roku podała nierzetelne dane, co spowodowało wprowadzenie w błąd właściwy organ podatkowy, narażając na nienależny zwrot podatku od towarów i usług za marzec 2013 r. w kwocie 128.007 zł, za sierpień 2013 r. w kwocie 91.737 zł, za wrzesień 2013 r. w kwocie 76.156 zł, łącznie w kwocie 295.900 zł, to jest o przestępstwo skarbowe z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

II. w Z. w okresie od 1 lutego 2013 r. do 23 sierpnia 2013 r. wystawiła pod firmą (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna z siedzibą w (...), 13 niżej wyszczególnionych faktur VAT:

- 1- f-ra nr (...) z 1.02.2013 r. VAT – 29.760 zł – odbiorca „3EM- Firma (...)” ul. (...)/a, (...)-(…) T., NIP (...)
- 2- f-ra nr (...) z 14.02.2013 r. VAT – 5.952 zł (pierwotna kwota 29.760 zł, f-ra korygująca (...) z 14.02.2013 r.)
- 3- f-ra nr (...) z 26.02.2013 r. VAT – 18.432 zł
- 4- f-ra nr (...) z 1.03.2013 r. VAT – 17.856 zł
- 5- f-ra nr (...) z 1.03.2013 r. VAT – 23.808 zł
- 6- f-ra nr (...) z 12.03.2013 r. VAT – 29.760 zł
- 7- f-ra nr (...) z 14.03.2013 r. VAT – 23.808 zł (pierwotna kwota 29.760 zł f-ra korygująca (...) z 29.03.2013 r.)
- 8- f-ra nr (...) z dnia 9.08. 2013 r. – VAT – 32.726 zł

9- f-ra nr (...) z dnia 9.09.2013 r. VAT – 12.401 zł

10- f-ra nr (...) z dnia 23.08.2013 r. – VAT – 26.400 zł – odbiorca (...) dodatki do żywności Spółka z o.o. ul. (...), (...)-(…) B. NIP (...)

11- f-ra nr (...) z dnia 23.08.2013 r. – VAT – 26.400 zł – odbiorca j. w.

12- f-ra nr (...) z dnia 23.08.2013 r. – VAT – 11,800 zł – odbiorca j. w.

13- f-ranr (...) z dnia 23.08.2013 r. – VAT – 17.800 zł – odbiorca j.w.

dokumentujących transakcje sprzedaży towarów, nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, to jest o przestępstwo skarbowe z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks

III. w Z. w okresie od 4 marca 2013 r. do 27 sierpnia 2013 r. posłużyła się pod firmą (...) N. J., A., (...) Spółka Jawną z siedzibą w (...), 15 niżej wyszczególnionymi fakturami VAT:

1- f-ra nr (...) z 4.03.2013 r. VAT – 11.942,40 zł – wystawca 3 EM – Firma (...) z siedzibą w T. ul. (...)/a, NIP (...)

2- f-ra (...) z 4.03.2013 r. VAT – 5.971,20 zł – wystawca j.w.

3- f-ra nr (...) z 6.03.2013 r. VAT – 5.971,20 zł – wystawca j.w.

4- f-ra nr(...) z 6.03.2013 r. VAT – 17.913,60 zł – wystawca j.w.

5- f-ra nr(...) z 12.03.2013 r. VAT – 17.913,60 z – wystawca j.w.

6- f-ra nr (...) z 13.03.2013 r. VAT – 11.942,40 zł – wystawca j.w.

7- f-ra nr(...) z 14.03.2013 r. VAT – 11.942,40 zł –wystawca j.w.

8- f-ra nr (...) z dnia 15.07.2013 r. – VAT – 28.249,30 zł wystawca (...) z o.o. ul. (...), (...)-(…) B. NIP (...)

9- f-ra nr (...) z dnia 16.07.2013 r. – VAT 39. (...)78 zł – wystawca j.w.

10- f-ra nr (...) z 7.08.2013 r. – VAT – 1.472.17 zł – wystawca (...)

11- f-ra nr(...) z dnia 22.08.2013 r. – VAT – 92.500,25 zł - wystawca 3 EM – Firma (...) ... R. z siedzibą w T. ul. (...)/a, NIP (...)

12- f-ra nr (...) z dnia 27.08.2013 r. – VAT – 17.568 – wystawca (...) dodatki do żywności Sp. z o.o. ul. (...), (...)-(…) B. NIP (...)

13- f-ra nr (...) z dnia 27.08.2013 r. – VAT – 29.280 zł – wystawca .w.

14- f-ra nr (...) z dnia 27.08.2013 r. VAT – 29.280 zł – wystawca j.w.

15- f-ra nr (...) z dnia 27.08.2013 r. VAT – 15.372 zł – wystawca j.w.

dokumentujących transakcje sprzedaży towarów, nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, to jest o przestępstwo skarbowe z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

Art. 62 § 2 kks stanowi, że kto fakturę lub rachunek wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności na czas nie krótszy od roku, albo obu tym karom łącznie. Odpowiedzialności przewidzianej powołanym przepisem podlega ten, kto fakturę lub rachunek, określone w § 1, wystawia w sposób nierzetelny albo takim dokumentem się posługuje. Czynu

polegającego na wystawieniu nierzetelnej faktury dopuszcza się podmiot zobowiązany do wystawienia faktury lub rachunku. Nierzetelne są rachunek lub faktura niezgodne z rzeczywistością, a więc nieodzwierciedlające prawdziwego stanu rzeczy odnośnie do istotnych elementów tych dokumentów np. dokonania transakcji w ogóle, jej daty, danych nabywcy i zbywcy, ilości towaru, ceny jednostkowej, wartości transakcji itd. Chodzi tu bowiem o taką niegodność z rzeczywistym stanem, która ma znaczenie dla postępowania podatkowego i obowiązku podatkowego. Posługiwanie się nierzetelną fakturą, rachunkiem to już czyn popełniany przez podatnika (w praktyce biorąc rachunku, faktury) który w postępowaniu w przedmiocie własnego zobowiązania podatkowego wykorzystuje nierzetelny dokument transakcji.

Czyn zabroniony stypizowany w art. 62 § 2 k.k.s. może być popełniony umyślnie, w obu postaciach zamiaru, bezpośrednim oraz ewentualnym. O istnieniu po stronie sprawcy zamiaru ewentualnego będzie decydować zarówno to, iż miał on świadomość, że podejmując określone zachowanie, może popełnić czyn zabroniony, jak i to, że nie podjął żadnych działań zmniejszających stopień prawdopodobieństwa popełnienia tego czynu. (Zgoliński Igor (red.), Kodeks karny skarbowy. Komentarz)

W tym miejscu wskazać należy, iż nie budzi wątpliwości fakt, iż faktura VAT określona przez ustawę o podatku od towarów i usług oraz podatek akcyzowym również na gruncie obowiązującego kodeksu karnego skarbowego jest dokumentem, jak również dokumentem potwierdzającym, że miała miejsce sprzedaż określonego towaru, a faktura powinna stwierdzać w szczególności: sprzedaż towaru, jej datę, cenę jednostkową, wartość sprzedaży, kwotę podatku, kwotę należności, dane dotyczące podatnika i nabywcy. Z kolei za fakturę nierzetelną w orzecznictwie uznano zarówno fakturę nie odzwierciedlającą rzeczywistego przebiegu zdarzenia, jak i fakturę fikcyjną dokumentującą czynność nie istniejącą (tak SA w Krakowie w wyroku z dnia 28.04.2004 r. II AKa 65/04).

Odpowiedzialność wystawiającego fakturę nierzetelną opiera się na art. 62 § 2 k.k.s., gdyż przepis ten jako *lex specialis* wyłącza normę ogólną z art. 271 k.k. Ma to miejsce wówczas, gdy jego działanie godzi w obowiązek podatkowy, w przeciwnym razie kwalifikacja prawna takiego działania powinna być przeprowadzona w oparciu o art. 271 § 1 k.k. O kwalifikacji prawnej popełnionego czynu decyduje zatem cel użycia fikcyjnej faktury (tak, Z. K. w komentarzu do art. 62 k.k.s.). W myśl art. 62 § 2 k.k.s. odpowiedzialności karnej podlega bowiem ten, kto wystawia w sposób nierzetelny fakturę lub rachunek za wykonanie świadczenia albo takim dokumentem się posługuje.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika bezspornie, że J. N., będąca w rzeczywistości osobą decyzyjną w Spółce (...) wystawiła pod firmą (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna, a także posłużyła się fakturami VAT opisanymi w pkt. II i III aktu oskarżenia. Dokumentowały one transakcje sprzedaży towarów, w istocie jednak nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych. Pozorowały one jedynie sprzedaż towaru, który głównie stanowił cukier. Zgodnie bowiem z treścią art. 535 kc, przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. W niniejszej sprawie towar nie był wydawany ani przewożony, a spółki wymieniały się jedynie dokumentami. Zestawienie faktur zbycia towarów przez Spółkę (...) z fakturami nabycia przez nią towarów a wystawionymi przez Spółkę (...), J&B i firmę (...) wskazuje na tożsamość w zakresie asortymentu i ilości towarów, a ponadto podkreślić należy, że faktury te zasadniczo zostały wystawione w krótkich odstępach czasu. Nie istnieje racjonalne i ekonomiczne uzasadnienie dla sprzedaży i zakupu tych samych produktów, w takiej samej ilości tylko w wyższej cenie. Oceniając zgromadzony materiał dowodowy należy stwierdzić, że Spółka (...) sprzedawała towar innym podmiotom, a następnie odkupowała go po wyższej cenie w celu wygenerowania kapitału obrotowego i uzyskania korzyści podatkowej. Spółce (...) nie chodziło o cel ekonomiczny – wygenerowanie zysku na transakcjach, tylko o wygenerowanie dodatkowego kapitału obrotowego, który miał stanowić odpowiednik zaciągnięcia przez Spółkę krótkoterminowego kredytu bądź pożyczki od firm factoringowych oraz uzyskania korzyści podatkowych, tj. odliczenia wyższej kwoty podatku naliczonego od należnego. Bezsporne w sprawie było to, że Spółka (...) od dłuższego czasu borykała się z trudnościami finansowymi. Po dokonaniu cesji wierzytelności z tytułu „sprzedaży” do Spółek (...), J&B i firmy (...), Spółka (...) otrzymywała od razu środki pieniężne od firmy factoringowej na rachunek bankowy. W ten sposób Spółka (...) pozyskiwała kapitał obrotowy dający możliwość realizacji zamówień.

Działanie oskarżonej odznaczało się zamiarem bezpośrednim. Oskarżona będąc (...) spółki (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna w Z. wystawiła nierzetelne faktury, przyjmowała również takie faktury od swoich kontrahentów i posługiwała się nimi w celu uzyskania korzyści podatkowej i wygenerowania kapitału obrotowego.

Zgodnie z art. 76 § 1 kks, kto przez podanie danych niezgodnych ze stanem rzeczywistym lub zatajenie rzeczywistego stanu rzeczy wprowadza w błąd właściwy organ narażając na nienależny zwrot podatkowej należności publicznoprawnej, w szczególności podatku naliczonego w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług, podatku akcyzowym, zwrot nadpłaty lub jej zaliczenie na poczet zaległości podatkowej lub bieżących albo przyszłych zobowiązań podatkowych, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie, w myśl § 2 w/w przepisu, jeżeli kwota narażona na nienależny zwrot podatku jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Istotą czynów ujętych w art. 76 k.k.s. jest „kłamliwe” wykazywanie istnienia uprawnień do żądania zwrotu nadwyżki podatku naliczonego lub nadpłaty podatku zmierzające do pozyskania bezprawnych korzyści majątkowych. W czynach z art. 76 kks brak jest charakterystycznego dla oszustwa szczególnego celu zamiaru sprawcy. Wydaje się, że użycie kłamstwa wiąże się jednak z określoną intencją sprawcy, kierunkiem jego działania. Ma się ono stać przyczyną realnej możliwości wypłaty nadwyżki podatku VAT lub nadpłaty podatku. Oznacza to tym samym, że sprawca musi wiedzieć o całkowitym braku podstaw prawnych i faktycznych do wypłaty określonych należności podatkowych. (Zgoliński Igor (red.), Kodeks karny skarbowy. Komentarz)

W myśl art. 5 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług, zwanym dalej "podatkiem", podlegają:

- 1) odpłatna dostawa towarów i odpłatne świadczenie usług na terytorium kraju;
- 2) eksport towarów;
- 3) import towarów na terytorium kraju;
- 4) wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów za wynagrodzeniem na terytorium kraju;
- 5) wewnątrzwspólnotowa dostawa towarów.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 uptu przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 uptu, rozumie się przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel.

W myśl art. 86. ust. 1 uptu, w zakresie, w jakim towary i usługi są wykorzystywane do wykonywania czynności opodatkowanych, podatnikowi, o którym mowa w art. 15, przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, z zastrzeżeniem art. 114, art. 119 ust. 4, art. 120 ust. 17 i 19 oraz art. 124. Ust. 2 stanowi, że kwotę podatku naliczonego stanowi suma kwot podatku wynikających z faktur otrzymanych przez podatnika z tytułu nabycia towarów i usług.

Zgodnie z art. 88 ust. 3a pkt 4 lit a uptu, nie stanowią podstawy do obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego faktury i dokumenty celne w przypadku gdy: wystawione faktury, faktury korygujące lub dokumenty celne stwierdzają czynności, które nie zostały dokonane - w części dotyczącej tych czynności.

W tym miejscu należy podkreślić, iż wystawca faktury nierzetelnej ma obowiązek uiścić podatek należny w niej wykazany (art. 108 ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług), jednakże odbiorca nie ma prawa do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z tej faktury.

Niewątpliwie (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej i dokonywanych zakupów towarów była zobowiązana do składania comiesięcznych deklaracji VAT-7. Złożone deklaracje nie

odzwierciedlały rzeczywistej wartości obrotu w przedsiębiorstwie oraz wysokości ponoszonych przez przedsiębiorstwo wydatków. P. kontrolne prowadzone przez Urząd Kontroli Skarbowej w B. wykazało, że podane przez oskarżoną dane zawarte w kolejnych deklaracjach VAT-7 za miesiące marzec, sierpień i wrzesień 2013 były nierzetelnie. Faktury niedokumentujące faktycznie przeprowadzonych zdarzeń gospodarczych nie mogą stanowić podstawy ustalenia podatku należnego, a dla odbiorców tych faktów do obniżenia podatku należnego. Nieprawidłowości dotyczyły również rozliczenia podatku z tytułu wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów. Podając dane niezgodne ze stanem rzeczywistym J. N. naraziła właściwy organ podatkowy na nienależny zwrot podatku od towarów i usług.

Zgodnie z art. 9 § 3 kks, za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej. J. N. była osobą decyzyjną w (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna, co jednoznacznie wynika z przesłuchanych w charakterze świadków A. i M. N..

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 4 § 1 kks, czyny z art. 62 § 2 kks i 76 § 2 kks mogą być popełnione wyłącznie umyślnie, w obu postaciach zamiaru, tj. bezpośrednim, jak i ewentualnym. Art. 4 § 2 kks stanowi, że czyn popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi. Zachowanie oskarżonej z pewnością było w pełni przemyślane i świadome. Była ona osobą odpowiedzialną za zarządzania spółki i jej finanse. Oskarżona działała w zamiarze bezpośrednim, wiedząc, że narusza prawo. Oskarżonej można było przypisać winę w popełnieniu zarzucanego czynu, gdyż była ona zdolna ze względu na wiek do ponoszenia odpowiedzialności karnoskarbowej, a zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie dostarczył podstaw do przyjęcia, że w chwili czynu nie mogła rozpoznać znaczenia czynu i pokierować swoim postępowaniem.

Poszczególne zachowania podjęte zostały w krótkich odstępach czasu (kilka miesięcy) w wykonaniu tego samego zamiaru. Dopełnieniem przyjętej kwalifikacji prawnej jest zatem art. 6 § 2 kks.

Sąd był zobligowany do dokonania stosownej modyfikacji opis czynów, tak by odpowiadał w rzeczywistości czynom popełnionemu przez oskarżoną.

Sąd oskarżoną J. N., w ramach zarzucanego jej w punkcie I aktu oskarżenia czynu uznał za winną tego, że będąc (...) spółki (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna z siedzibą w Z., z mocy prawa zajmując się sprawami gospodarczymi Spółki, w okresie od 24 kwietnia 2013 roku do 25 października 2013 roku działając w krótkich odstępach czasu w wykonywaniu tego samego zamiaru podała nierzetelne dane w złożonych do Urzędu Skarbowego w W. deklaracjach VAT-7 dotyczących (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna z siedzibą w (...), dla podatku od towarów i usług za miesiące marzec, sierpień i wrzesień 2013 roku, co spowodowało wprowadzenie w błąd właściwego organu podatkowego, narażając na nienależny zwrot podatku od towarów i usług za marzec 2013 r. w kwocie 128.007 zł, za sierpień 2013 r. w kwocie 91.737 zł, za wrzesień 2013 r. w kwocie 76.156 zł, łącznie w kwocie 295.900 zł, to jest popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 76 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Sąd oskarżoną J. N., w ramach zarzucanego jej w punkcie II aktu oskarżenia czynu uznał za winną tego, że będąc (...) spółki (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna z siedzibą w Z., z mocy prawa zajmując się sprawami gospodarczymi Spółki, w okresie od 01 lutego 2013 roku do 23 sierpnia 2013 roku działając w krótkich odstępach czasu w wykonywaniu tego samego zamiaru wystawiła pod firmą (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna z siedzibą w (...), 13 niżej wyszczególnionych faktur VAT:

- a) nr (...) z 01.02.2013 roku na wartość netto 372.000 zł podatek VAT 29.760 zł,
- b) nr (...) z 14.02.2013r. na wartość netto 74.400 zł podatek VAT 5.952 zł (pierwotna kwota netto 372.000 zł, podatek VAT 29.760 zł, faktura korygująca (...) z 14.02.2013r.),
- c) nr (...) z 26.02.2013r. na wartość netto 230.400 zł podatek VAT 18.432 zł,

- d) nr (...) z 1.03.2013r. na wartość netto 223.200 zł podatek VAT 17.856 zł,
- e) nr (...) z 1.03.2013 r. na wartość netto 297.600 zł podatek VAT 23.808 zł,
- f) nr (...) z 12.03.2013 r. na wartość netto 372.000 zł podatek VAT 29.760 zł,
- g) nr (...) z 14.03.2013r. na wartość netto 297.600 zł podatek VAT 23.808 zł (pierwotna kwota netto 372.000 zł, podatek VAT 29.760 zł faktura korygująca (...) z 29.03.2013r.),
- h) nr (...) z dnia 9.08. 2013 r. na wartość netto 142.285,00 zł podatek VAT 32.726 zł (pierwotna kwota netto 169.150 zł, podatek VAT 38.904 zł, faktura korygująca (...) z 30.09.2013r.),
- i) nr (...) z dnia 9.09.2013r. na wartość netto 793.920 zł podatek VAT 12.401 zł,
- j) nr (...) z dnia 23.08.2013r. na wartość netto 333.000 zł podatek VAT 26.400 zł,
- k) nr (...) z dnia 23.08.2013r. na wartość netto 330.000 zł podatek VAT 26.400 zł,
- l) nr (...) z dnia 23.08.2013r . na wartość netto 148.500 zł podatek VAT 11,800 zł,
- m) nr (...) z dnia 23.08.2013r. na wartość netto 222.750 zł podatek VAT 17.800 zł ,

które nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, to jest popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Sąd oskarżoną J. N., w ramach zarzucanego jej w punkcie III czynu uznał za winną tego, że będąc (...) spółki (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna z siedzibą w Z., z mocy prawa zajmując się sprawami gospodarczymi Spółki, w okresie od 04 marca 2013 roku do 27 sierpnia 2013 roku działając w krótkich odstępach czasu w wykonywaniu tego samego zamiaru posłużyła się pod firmą (...) N. J., A., (...) Spółka Jawna z siedzibą w (...), 13 niżej wyszczególnionymi fakturami VAT:

- a) nr(...) z 4.03.2013 r. na wartość netto 149.280 zł podatek VAT 11.942 zł
- b) nr(...) z 4.03.2013 r. na wartość netto 74.640 zł podatek VAT 5.971,20 zł,
- c) nr (...)z 6.03.2013 r. na wartość netto 74.640 zł podatek VAT 5.971,20 zł,
- d) nr(...) z 6.03.2013 r. na wartość netto 223.920 zł podatek VAT 17.913,60 zł,
- e) nr (...) z 12.03.2013 r. na wartość netto 223.920 zł podatek VAT 17.913,60 zł,
- f) nr (...) z 13.03.2013 r. na wartość netto 149.280 zł podatek VAT 11.942,40 zł,
- g) nr(...)z 14.03.2013 r. na wartość netto 149.280 zł podatek VAT 11.942,40 zł,
- h) nr (...) z dnia 15.07.2013r. na wartość netto 508.490 zł podatek VAT 28.249,30 zł,
- i) nr (...) z dnia 16.07.2013r. na wartość netto 607.817 zł podatek VAT 39.115.78 zł,
- j) nr (...) z 7.08.2013r. na wartość netto 6400,72 zł podatek VAT 1.472.17 zł,
- k) nr (...) z dnia 22.08.2013r. na wartość netto 402.175 zł podatek VAT 92.500,25 zł,
- l) nr (...) z dnia 27.08.2013r. na wartość netto 219.600 zł podatek VAT 17.568 zł,
- m) nr (...) z dnia 27.08.2013r. na wartość netto 366.000 zł podatek VAT 29.280 zł,

n) nr (...) z dnia 27.08.2013r. na wartość netto 366.000 zł podatek VAT 29.280 zł,

o) nr (...) z dnia 27.08.2013r. na wartość netto 192.150 zł podatek VAT 15.372 zł

które nie dokumentowały rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, to jest popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 62 § 2 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks.

Ustalając wymiar kary Sąd uwzględnił dyrektywy prewencji ogólnej z art. 53 § 1 i 2 kk w zw. z art. 20 kks, które nie nakazują wymierzenia kary tylko surowej, nastawionej wyłącznie na odstraszenie społeczeństwa, a więc przekraczającej granicę winy i stopień społecznej szkodliwości czynu oderwanej od ujemnych następstw przestępstwa. Pozytywne cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa wypełni tylko bowiem kara sprawiedliwa, wymierzona w granicach winy i współmierna do stopnia społecznej szkodliwości konkretnego czynu, a nadto kara uwzględniająca cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego. Dla określenia wymiaru kary koniecznym jest wzięcie pod uwagę motywów i sposobu popełnienia przestępstwa, rodzaju i rozmiarów ujemnych następstw przestępstwa właściwości i warunki osobiste sprawcy.

W przedmiotowej sprawie, przy podejmowaniu decyzji w zakresie wymiaru kary za przestępstwo przypisane oskarżonej w punkcie pierwszym wyroku Sąd miał na uwadze rodzaj i charakter naruszonego dobra i rozmiar grażącej szkody, a w zakresie czynów przepisanych w punkcie 2 i 3 wyroku, zarówno ilość faktur, które nie odzwierciedlały faktycznie prowadzonych transakcji gospodarczych, którymi posłużyła się i które wystawiła oskarżona jak i wysokość podatku VAT na którą wystawione zostały faktury oraz motywację oskarżonej. Tym samym społeczna szkodliwość czynu przypisanych oskarżonej została uznana za znaczną. Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował uprzednią niekaralność oskarżonej.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał, że karą adekwatna do wagi popełnionych czynów, a także odpowiadająca społecznemu poczuciu sprawiedliwości będzie w stosunku do każdego z przepisanych oskarżonej czynów kara grzywny w wymiarze - za pierwszy z przypisanych czynów 30 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 złotych, a za drugi i trzeci czyn po 20 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 złotych.

Orzeczona kara grzywny zdaniem Sądu mieści się w możliwościach majątkowych oskarżonej.

Kierując się zasadami wymiaru kary i okolicznościami niniejszej sprawy, Sąd na mocy art. 39 § 1 kks i art. 85 § 1 i 2 kk w zw. z art. 20 § 2 kks orzeczone wobec oskarżonej w punkcie 1, 2 i 3 wyroku kary grzywny połączył i wymierzył oskarżonej karę łączną grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 80 złotych. Na taki wymiar kary łącznej miał wpływ związek czasowy, rodzaj naruszonego dobra, jak również okoliczności które Sąd miał na względzie wymierzając kary jednostkowe.

Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonej Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpł w zw. z art. 113 § 1 kks zwolnił ją od kosztów sądowych, a wydatkami poniesionymi w sprawie obciążył Skarb Państwa.